

تکرار يك اعتقاد، درست یا نادرست؟!
آیا شما هم مانند خیلی از مردم در گوشه گوشه این دنیای پهناور به خرافات فکر می کنید؟ درست همانند بسیاری از کسانی که حتی بدون اینکه خودشان هم تشخیص دهند چه می کنند. بارها و بارها در عقاید و رفتارهایشان نکاتی را رعایت می کنند که هیچ دلیل منطقی، عقلانی و علمی ندارد.
از خودتان سؤال کنید، آخرین باری که به تخته زدید، از گربه سیاه فرار کردید یا عدد ۱۳ را به فال بد گرفتید، کی بود؟! تا چه حدی به خواندن طالع روزانه خود معتقد هستید؟ و یا مهر و محبت و خوشبختی و باز شدن بخت و ... را کجا جست و جو می کنید؟! خلاصه اینکه در يك کلام و خیلی ساده «خرافات هاستید یا خیر؟!» شاید تصور کنید، دوران این صحبت ها به پایان رسیده است اما در جایی که هنوز خیلی ها شماره خانه شان را ۱+۱۲ می نویسند و روزها و ساعت ها منتظر می مانند تا شخصی با چند ابزار ساده از گذشته، آینده، خوشبختی، بدبختی، شیء گمشده و ... برای آنها بگوید و ... می توان فهمید چندان هم بیراهه نرفته ایم. چنین باورهایی صرفاً مختص مردم کشور و منطقه ای خاص نیست و برای مثال نیمی از مردم آمریکا تصدیق می کنند که خرافات تا حدودی در زندگی آنها جای دارد.
البته باید توجه داشت که هر اعتقادی خرافه پرستی نیست و باید مرز بین این دو را درک کرد. تنها زمانی يك اعتقاد و باور را خرافه می گوئیم که به آن مفهومی جادویی و سحرآمیز و به دور از هر گونه منطق و استدلال بدهیم.

برای نمونه يك ورزشکار براساس يك اعتقاد دینی و مذهبی به راحتی پیش از شروع يك مسابقه مهم می تواند به آرامش و تمرکز لازم برسد و به خوبی با يك باور درست نتیجه مناسب را هم به دست آورد. (کاری که امروزه بسیاری از مربیان با توجه به پرداختن به امر روانشناسی ورزش بر آن تکیه دارند، اما اگر برای مثال ورزشکاری تصور کند که ۱۶ مرتبه به توپ کوبیدن پیش از شروع کار باعث خوش شانسی است و کمتر و بیشتر از این عدد نوید بازی خوبی را نمی دهد. او به سادگی وارد محدوده خرافات شده است و به عبارتی دچار وهم و خیالی باطل است.

چنین رفتارهایی شاید در آغاز بسیار ساده به نظر رسند اما با تکرار شخص را دچار وسواسی می کند که منجر به يك نوع اختلال می شود و کم کم حاضر نمی شود با هیچ تغییر کوچکی در زندگی معمول و عادی خود کنار آید. همواره همه چیز را بر روی الگوی بریده شده از روزهای قبل می اندازد! و کمی نمی گذرد که تشویش و اضطراب نیز چاشنی این وسواس می شود.

برای نمونه در مصاحبه های کاری، آزمونهای مهم زندگی و هر شرایطی که تمایل داریم از آن نتیجه خوبی بگیریم. پرداختن بیش از حد به این باید و نبایدها، بدون در نظر گرفتن میزان تلاش و آمادگی، از عوامل تعیین کننده به حساب خواهند آمد و بزودی درمی یابیم که همه چیز خارج از کنترل شخص ما قرار گرفته اند. دوست یا دشمن؟

مهمترین فایده ای که چنین رفتارهایی می توانند در برخی شرایط داشته باشند، حس امنیت و اعتماد به نفسی است که گهگاه در صورت وجود تمام شرایط لازم، ایجاد می شود. برای نمونه دوست جوان ما، گرچه مدت زیادی به دنبال خودکار مورد نظرش می گشت اما همین ابزار کوچک برای او مانند رایانه کوچکی در آمد که تمام مطالب خوانده شده را در خود ذخیره کرده بود!

در حقیقت يك تلاش خوب، ثبت يك باور نادرست، دریافت نتیجه ای مثبت ناشی از آرامشی بدون ریشه منطقی و علمی را می توان شاهد بود.

می بینید که با تلاش و کوشش و به دنبال جست و جوی راهی برای آرامتر شدن و رشد افکار مثبت موفقیت چندان دور از انتظار نیست.

اما نکته مهمی که باقی می ماند این است که اگر این روش خوشبختی و خوش شانسی آور از دست برود چه خواهد شد؟! اگر در آن لحظات خاص خودکار پیدا نمی شد دانشجوی جوان در سر جلسه امتحان حاضر نمی شد یا با نگرانی و تشویش بدون اعتماد به خودکاری دیگر حاضر و نتیجه ای مطلوب نمی گرفت؟! بنابراین يك بار دیگر تغییر نوع نگاه، باور و عمل مطرح می شود.

خرافات و وحشت

خرافات ترس آور می توانند در اثر تکرار در زندگی ایجاد اختلال کنند و منجر به اضطرابات و تشویش های فراوانی شوند.

اگر فکر می کنید عدد ۱۳ فقط در کشور ما آوازه خوبی ندارد سخت در اشتباهی بزرگ هستید! بسیاری از مردم در سایر کشورها از «جمعه سیزدهم» فراری هستند و تقریباً کار خاصی در این روز انجام نمی دهند. آنها حتی قرار ملاقات و سفرهای خود را در این روز تغییر می دهند. در بسیاری از کشورهای غربی ساختمان های مرتفع طبقه سیزدهم ندارد و شما می توانید از طبقه دوازدهم به طرزی خارق العاده به طبقه چهاردهم برسید!

البته خرافات در مورد اعداد در برخی از کشورها متفاوت است برای مثال چینی ها در مورد عدد (۴) با

نگرانی رفتار می کنند و از آن جایی که تلفظ آن شبیه تلفظ کلمه مرگ است آن را عدد نحس به حساب می آورند. اما در میان تفاوت ها و تشابهاتی که در مورد اعداد و درک آنها وجود دارد، عدد ۱۳ از بخت و اقبال کمتری برخوردار است. البته برای همین عدد ۱۳ هم تبصره و بندی در نظر گرفته اند! و می گویند عدد ۱۳ و جمعه سیزدهم اوج بدشانسی است مگر اینکه شما خودتان در جمعه سیزدهم متولد شده باشید در آن صورت برگ برنده در دستان شماست و عدد ۱۳ و جمعه سیزدهم خوشبختی و خوش شانسی شما را تضمین می کند.

ریشه باورها در مورد عدد: ۱۳
اولین و ساده ترین راه حلی که برای فلاکت این عدد در نظر می گیرند این است که: وقتی انسان برای نخستین بار شروع به شمردن انگشتان خود کرد در دست هایش بیش از ۱۰ انگشت نیافت و به ناچار به سراغ دو پا رفت و آن ها را هم شمرد $10+2=12$ اما سوالی که پیش می آید و سازندگان این فرضیه می بایست به آن پاسخ دهند این است که: مگر در آن زمان پاها انگشت نداشت تا عدد ۲۱ بدینم شود؟! عده ای نیز معتقدند حضرت عیسی پیش از به صلیب کشیده شدن در آخرین شامی که خورد به همراه ۱۲ نفر دیگر جمع سیزده نفره ای را به وجود آورده بود و ... چندین و چند تصور متفاوت دیگر! چند نکته:

- انرژی دادن و قوت بخشیدن يك تصور و فکر (هر چند نادرست) باعث ظهور و جلوه واقعی آن می شود و کم کم بر صفحه ذهن تأثیر می گذارد.
- در يك بررسی اقتصادی دریافته اند روز جمعه سیزدهم حدود ۹۰۰ - ۸۰۰ میلیون دلار به تجارت آمریکا ضرر می رساند چون در این روز بسیاری از مردم پروازهای خود را کنسل (لغو) می کنند و وارد فعالیت تجاری نمی شوند.
- بسیاری از مردم فنلاند اگر صبح گریه سیاهی را ببینند آن روز سرکار نمی روند. آنها معتقدند که گریه سیاه از زمان باستان تاکنون برای مردم فنلاند بدبختی آورده است.
- طبق آمار دانشگاه بوستون آمریکا خرافات حدود ۱۰% از زندگی افراد را دچار بحران می کند.

گزارش ها حاکی است که نحس شمرده شدن عدد 46 در میان ساکنان شهر سنندج، به معضلی در این شهر تبدیل شده است.

به گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران، هم اکنون این عدد در بین مردم سنندج آنچنان نحس و زشت تلقی می شود که بر قیمت کالاهایی که شماره سریال یا پلاک آنها دارای این عدد باشد، تأثیر گذاشته است.

مثلا سیم کارت های تلفن همراه که شماره آنها حاوی عدد 46 است مشتری ندارد و قیمت آن کمتر از شماره های دیگر است: قیمت سیم کارت های معمولی در سنندج حدود هشت میلیون ریال است ولی سیم کارت هایی که دو رقم نخست یا دوم آنها 46 باشد بین هفت میلیون تا هفت میلیون و 200 هزار ریال به فروش می رسد.

گزارش ایرنا می افزاید که عدد 46 به حدی در شهر سنندج تفر برانگیز شده که برخی از ساکنان این شهر که پلاک منزلشان 46 است اقدام به برداشتن آن می کنند تا از استهزاء مردم و نحسی آن عدد، در امان بمانند.

اعداد نحس

عدهای نحس در ایران و کشورهای دیگر بخشی از باورهای عامه مردم است: مثلا مردم چین عدد چهار را نحس می دانند، زیرا تلفظ آن به زبان ماندارین (زبان اصلی رایج در چین) شبیه تلفظ "مردن" است.

گفته می شود که مثلا در تایوان بیشتر هتل ها طبقه چهارم یا اتاق شماره چهار ندارند و اتوبوس ها در شماره خود از چهار استفاده نمی کنند.

همچنین، در بیشتر کشورهای اروپایی و آمریکای شمالی اگر روز جمعه سیزدهم ماه باشد، نحس تلقی می شود، همانطور که در ایران نیز عدد سیزدهم نحس به شمار می آید.

در تحقیقی که در سال 2003 انجام شد، این نتیجه به دست آمد که کسانی که خودشان را "بدشانس" می دانند، بیشتر احتمال دارد به نحوست اعدادی مثل 13 یا 46 باور داشته باشند. جالب این جاست که به گفته محققان این باور خودش می تواند "بدشانسی" بیاورد.

دکتر ریچارد وایزمن، روانشناسی که این پژوهش را انجام داد، می گوید: اشخاص بدشانس بیشتر به سمت پذیرش خرافه های منفی کشش دارند.

او معتقد است که بعضی ها خودشان می خواهند بدشانس باشند زیرا که این حس به آنها کمک می کنند تا مسئولیت شکست هایشان را بر عهده نگیرند.

به گفته دکتر وایزمن، استاد دانشگاه هرتفوردشایر در بریتانیا، 25 درصد از کسانی که در این تحقیق شرکت کردند، فکر می کردند که عدد 13 نحس است. این افراد همچنین معتقد بودند که شکستن آینه، رد شدن از زیر پله و هر آنچه که به عدد 13 مربوط شوند، نحس است.

بعضی گربه سیاه را نیز نحس می دانند

امروزه ایرانیان به علت عدم آگاهی و اطلاع کافی، روز سیزدهم نوروز را نحس دانسته و برای به در کردن نحسی، از خانه و کاشانه خود به کنار سبزه ها و جویبارها رفته و به شادمانی و سرور می پردازند، در حالی که تا به حال هیچ دانشمندی، سیزدهم فروردین را نحس ندانسته است. آورده اند که جمشید، چندین سال متوالی، روز سیزدهم نوروز را در صحرائی سبز و خرم، خیمه و خرگاه زد و بار عام داد و در نتیجه این مراسم در ایران زمین به صورت یک رسم درآمد. بنابر یک اعتقاد خرافی که در میان بسیاری از اقوام وجود دارد برخی از اعداد را نحس می دانند و اعراب جاهلی قبل از اسلام نیز عدد سیزده را نحس می دانستند. به این ترتیب بدون آنکه چگونگی ورود این فکر جاهلی و خرافی به فرهنگ ایرانی معلوم باشد به اشتباه سیزدهم نوروز هم، روزی نحس قلمداد شد. در صورتی که سیزدهم هر ماه خورشیدی «تیر روز» نام داشته و متعلق به فرشته تیر / تیشتر - الهه باران - است و ایرانیان قدیم، پس از دوازده روز جشن و شادی - به یاد دوازده ماه سال - روز سیزدهم نوروز را که روز فرخنده ایست به باغ و صحرا رفته و شادی می کردند و سبزه های خود را به نشانه سبزی، شادابی و برکت به آب روان سپرده و نوروز را به پایان می رساندند.

تفکر قوم ترکمن درباره اعداد

رمز و رازی که در برخی اعداد وجود دارد، بدرستی معلوم نیست اما کمتر ملتی را می توان پیدا کرد که به برخی از اعداد خاص معانی تمثیلی نداده باشند. دکتر میرجلال الدین کزازی در مورد معانی تمثیلی و نمادین اعداد چنین نظری دارد: "عدد یک (= 1) در باورشناسی باستانی ایران نشانه ای راز آلود خداوند است. عدد دو (= 2) ارزش آیینی دارد: آسمان و زمین، نرینه و مادینه... دو بدین سان ساختار و سرشت آفرینش را بر ما روشن می دارد. کاربردهای نمادین عدد سه (= 3) این است که این شمار به گونه ای راز آلود، آفرینش و پدیدهی هستی را نشان می دهد. در باورهای ایران از زادگان سه گانه و یا مولید ثلاث سخن به میان رفته، زادگان سه گانه کانی و یا جاندار است. عدد چهار (= 4)، چهار گوهر را نشان می دهد. در پنج (= 5) می توانیم از پنج حس سخن بگوییم. در شش (= 6) به شیوه ای نمادین، جهان آشکار می شود و ما معتقدیم پدیده های گیتی شش سوپه هستند. اما هفت (= 7) در میان یکان از کارآیی و ارزش و باور شناختی افزونتری برخوردار است. عدد هشت (= 8) با بهشت در پیوند است. عدد نه (= 9) باز شماری است که در فرهنگ ایرانی ارزش آیینی ویژه ای دارد و از شمار سپند (مقدس، پاک) است. عدد دوازده (= 12) در نمادشناسی نشانه ای کمال است. دوازده در گروه خودش ارزش بسیار دارد. ما هفت اختر و دوازده برج را داریم. هفت در عدد دوازده گردان است پس اگر دوازده را نشانه ای کمال بدانیم، این عدد خجسته ترین خواهد بود، زیرا آرمان آفرینش رسیدن به سر آمدگی و کمال است. پس اگر به شمار سیزده (= 13) رسیدید، این همه از میان خواهد رفت و زمانی که به چهارده می رسیم، دوباره گجستگی روی می دهد. ایرانیان از دیر زمان روز 13 را از خانه بیرون می رفتند که بی شگونی این روز را از خود دور بدارند. شاید یکی از دلایلی که عدد 13 نزد ایرانیان نحس است و مردم برای فرار از این نحسی، روز سیزده بدر را در دامان طبیعت به سر می برند، ترویج فرهنگ بدشگونی آن توسط مردم از گذشته تا حال است."

ترکمنها نیز از جمله این ملل هستند. برخی از اعداد هستند که در زندگی مردم ترکمن نقش مهمی ایفا می کنند که از جمله آنها می توان به اعدادی نظیر سه، هفت، نه و چهل اشاره نمود. غیر از این گونه اعداد - که در ادامه این مقاله به بحث در باره آنها خواهیم پرداخت - اعداد فرد و زوج نیز در زندگی مردم توجه عامه مردم قرار گرفته است. به طور مثال از قدیم الایام اعداد زوج نشانه سعادت و مهر و محبت بوده است. زن ترکمن به هنگام شرکت در مراسم عروسی در داخل بقچه ای که به همراه خود به خانه داماد و یا عروس می برد، نان

شیرینی را با شمارگان زوج می برد (2 یا 4 یا 6) اما وقتی قرار است به مراسم ختم کسی برود ، اعداد فرد را انتخاب می نماید. از همین موضوع می توان دریافت که ترکمنها اعداد زوج را نشانه ابراز حسن نیت و نمادی برای بیان آرزو در باره رهایی از واژه "تتهایی" می دانند .

عدد 3

در این گونه اعداد ، به عدد سه اهمیت زیادی داده شده است. کودک در سه سالگی زبانش گویا می شود

این عدد در آداب و رسوم و ضرب المثل ها کاربرد زیادی دارد. به طور مثال : سلام کردن به سه خانه ، سه بار شستن دست و صورت به هنگام وضو ، سه بار گفتن کلمه شهادتین در هنگام مرگ ، سه بار گرداندن اسفند برای هر فرد به منظور حفاظت از چشم زخم و سه گوش بودن دعاهایی که مادران برای فرزندان خود به گوشه لباس آنها آویزان می کنند. همه این امور از جمله اموری هستند که هم اکنون به عنوان قاعده و قانون در زندگی بسیاری از خانواده های ترکمن بارها تکرار می شود .

این عدد مورد توجه شاعران بزرگی همچون مختومقلی نیز بوده است :

برخی از موارد استفاده از عدد سه در افسانه ها و دسسان های ترکمنی : دادن مهلت سه ماهه برای انجام يك كار سخت از سوي پادشاهان افسانه اي ؛ پادشاهان افسانه ها سه دختر و يا سه پسر دارند . دختران پادشاهان در افسانه های ترکمنی برای قبول خواستگار ، سه شرط را در مقابل داماد مطرح می کنند. جارچپان در افسانه ها سه شبانه روز مردم را برای شرکت در عروسی دعوت می کنند و بالاخره جشن عروسی در افسانه های ترکمنی تا سه روز ادامه می یابد .

عدد سه را در ضرب المثل ها و باورهای عامیانه نیز می توان پیدا کرد .

گچی نگ اوچ ، سوزونگ پوچ

و یا :

قورکان ایت ، اوچ گون اویرار

و یا :

اوچدن سونگ پوچ

در ضرب المثل «اوچدن سونگ پوچ» (پس از سه بار ، پوچ) يك نوع باور و عقیده را می توان برداشت نمود و به عبارتی اجداد ترکمنها حتی این گونه اعداد را به سطح عقاید خود نیز بالا برده اند .

عدد هفت 7

این عدد نیز یکی از پرکاربردترین عدد در بین اعداد است که در زندگی و عقاید بسیاری از ملل و از جمله در بین ترکمنها نقش و جایگاه مهمی را ایفا می کند و معانی عمیقی دارد. مانند "یدی اقلیم" (هفت اقلیم)

این عدد در تمامی آداب و رسوم ، افسانه ها ، ضرب المثل و دیگر قالب های ادبیات شفاهی و عامیانه کاربرد وسیعی دارد. به طور مثال در ضرب المثل های ترکمنی : "یدی اولچاپ بیر کس!" ، "چاروا چاروانینگ ایزیندان یدی ییلدا یتر" ، "یسرینگ یدی دیلی بار" ، "اوچ گونلوك يولا چیقسانگ ، یدی گونلوك اذیق آل "

یا در بین ترکمنها عبارت "یدی پشت" یا "یدی آرکا" به عنوان "هفت نسل" کاربرد دارد و دانستن آن به هر

يك از تركمنها توصيه شده است. اين "هفت نسل" به ترتيب عبارتند از :

1- او غول

2- آغتيق

3- چورلوق

4- ييولوق

5- قورلوق

6- ياتليق

7- آتليق

همچنين در بين تركمنها عبارت "يدي آتانگ" (هفت پدر تو) چنين است:

1- آتانگ) پدريت)

2- آدان آتانگ) پدر اذان گوي تو / يعني كسي كه به هنگام تولد در گوش تو اذان خوانده است)

3- عيليم آتانگ) پدر علم تو)

4- قانين آتانگ) پدر خانم تو)

5- او غوزخان آتانگ) پدر او غوزخان تو / او غوزخان به عنوان نيائي بزرگ تركمنها)

6- نوح آتانگ) پدريت كه حضرت نوح است / با اين باور كه مطابق با اسناد و كتب قديم همچون مجمع التواريخ اثر رشيد الدين فضل الله ، نسل تركمنها نهايتاً به پسري از پسران حضرت نوح مي رسد)

7- آدام آتانگ) پدريت كه حضرت آدم است / به اين معني كه همه انسانها و از جمله تركمنها بني آدم هستند)

در بين تركمنها "اينگ ياكين يدي قارينداش" (هفت خوشاوند بسيار نزديك) اين افراد هستند :

1- دوغان

2- دوغان او غلان

3- دولانان

4- قارينداش

5- ياباداش

6- اوباداش

7- تيره

رئيس جمهور تركمنستان در اثر خود روحنامه ، عبارت "تركمينگ يدي خزينه سي" (خزائن هفتگانه

ترکمنها) را بکار برده است که عبارتند از :

1- باش خازینا - توپراق خزینة اصلي - خاک
2- اکینجی خازینا - قلیالچی لبق دومین خزینة - اسبداری

3- اوچونجی خازینا - هالی چی لبق سومین خزینة - قالیباقی
4- دورونجی خازینا - مالدار چیلیق چهارمین خزینة - دامداری
5- باشینجی خازینا - قوشچی لیقنجمین خزینة - مرغداری
6- آلتینجی خازینا - کیتاپ ششمین خزینة - کتاب

7- یدینجی خازینا - سووهفتمین خزینة - آب
عدد هفت در دیوان مختومقلی نیز به تعداد قابل ملاحظه ای تکرار شده است :

یدی داغ، یدی دریا

دالی دنیانی گورسم

شعر ایکی هلالان
یدی یسیر بولسا، بیر ی گووینجنگ

بای خلقی یانگرا بور، قارری اووینجنگ

شعر برمه فلگه

عدد 9

عدد نه نیز در زندگی ترکمنها کاربرد زیادی دارد. ترکمنها برای بیان دعا جهت تکمیل و بی نقص بودن یک کار ، می گویند: "هر کی ز ادینگ دوقوزی دوزوو بولسون" (یعنی اینکه: هر کاری کامل و بی نقص باشد / جفت و جور باشد)

با در این شعر از ظهیرالدین فاریابی که مدرسین ادبیات ، همواره آنرا برای تفهیم صنعت "اغراق" در شعر ذکر می کنند:

نه کرسی فلک نهد اندیشه زیر پای

تا بوسه بر رکاب قزل ارسلان زند

در دیوان مختومقلی نیز این عدد به تعداد زیادی بکار رفته است. به طور مثال:

دوقوز ساعت، دوقوز آی

اون ایکی اندام جای بجای

شعر "جوشا یتدینگ"

عدد نه را می توان در تمثیلات و ضرب المثل ها نیز مشاهده نمود. به طور مثال: "دویانی دوقوز گون ، سمرانی سکیز گون" ، "چوپان تایاقین دوقوز بلادان فوتارار"

عدد چهل 40

عدد چهل نیز یکی از این گونه اعداد است. این عدد برای بیان مسافتهای طولانی بکار می رود. به طور مثال:
" قیرق بیل مایا گزینچانگ ، بوتین بیر بیل نر گزگین" (از ملانفس) یا در این ضرب المثل ها : "قیرق بیل
قیرقین گلسه ده ، عجلای یتن اولر" ، "قیش ینگ گونی قیرق تو یسلی ، قیرکیسی دا قیلیق سیز"

پایان خوش اکثر دسسان ها (منظومه ها) در ادبیات ترکمنی نیز برپایه جشن و پایکوبی در چهل شبانه روز به
میان می آید (... اولار قیرق گیجه گوندیز لاپ طوی توتوپدیر لار .

در برخی از موارد ، این عدد ، عدد کثرت است. به طور مثال در این شعر مختمقلی:

قیرق شهری قیزیلدان غرق ادن قارون

گوزی قومدان دولدی پولدان دولمادی

شعر اقبال بولمادی

و یا:

عشقیم باردیر مجنوندان آلتیش اسسه زیاده

قوانیم باردیر قیرق بیل درس آیدار غا فرهاده

شعر کونگوم

در ادبیات عرفانی نیز عدد چهل معانی تمثیلی زیادی دارد. به طور مثال در اشعار مختمقلی:

قیرق لار له جم بولوپ، پیاله ایچسم

کونجی میخانهدا آیاغ یتیشسه

شعر یتیشسه

قیرق عاشق نعره چکیپ، شعله اوردی اودینی

گوز یاشیمدان سوو آلیپ، سوندوردیگیم بیلمز مینگ؟

شعر بیلمز مینگ

چهل تنلر ارا باش بولیبان بابالین دارغان

مقصده یتیر آمان-اسن منزله بارغان

شعر همخانه گلندیر

دوره گیریپ، گوردوم، اوتورمیش چهلتن

سلام بریب، قولون قوچدوم یار انلار

شعر اوچدیم یار انلار

که البته در این شعرها ، مراد از چهل ها و چهلتن ، "ابدال" است. همچنانکه ایشان در شعری دیگر گفته اند:

قیرق عاشق بار، قیرق ابدال

هر باشدا بیر خیال بار

منظومه بلال بار

تعداد این گونه اعداد نمادین در فرهنگ و ادبیات ترکمن بیش از اینهاست و نگارنده تنها برای یادآوری و آغاز صفحه ای جدید در تحقیقات ادبی و فرهنگی برای پژوهشگران این زمینه ، تنها به ذکر چند نمونه از این گونه اعداد اکتفا نموده و از ذکر بسیاری از شواهد برای هر کدام از آنها نیز خودداری کرده است.

=====
جادوی 13 در فرهنگ ما

داس و زروان

عدد 13 در ایران باستان خجسته و سعد بوده اما بعدها به عللی میان مردمان انیرانی (غیر ایرانی) نحس و گجسته قلمداد گردید. بنابراین اخبار و روایات کهن درباره ی امثال این عدد باید گفت :
وجود 13 کوه در ناحیه ی کنگ اثر 13/ بار بر زبان راندن اشم و هو (در ستایش اهورا مزدا) برای پاک شدن کسی که دوزخی بوده /اعتقاد به گذراندن روز 13 فروردین ماه به به تفرج بیرون منزل یهودیان قدیم عدد 13 را با حرف ام نشان میدادند که حرف اول کلمه ی مرگ بود. بنابراین انجیل عیسویان نیز در شب وداع 13 نفر حضور داشتند و نفر آخری 13 همی یهودا اسخریوطی به عیسا خیانت کرد (به گونه ای که بر نحوست عدد 13 بیش از پیش صحه گذارد) همچنین بودند قدمایی که دو تا عدد 12 می نوشتند (و در ثبت همچنان می نگارند) زیرا پس از آن عدد 13 را ظلمت و نحوست می دانستند. در اران آریایی به نام تیر روز (منسوب به تیر یا تیشتر از امشاسپندان و فرشتگان مقدس) روز 13 هر ماه شهرت داشت و جشن تیرگان در این روز برگزار می گردید زیرا عدد 13 حقیقتاً نماد پیشرفت و فناوری و الا می بود.
تصویر تاروتی آن داس و اسکلتی است که انسان های روی زمین را درو می کند و این در حالیست که از هر گوشه سر های جدید از انسان میروید این تصویر بی شک دگر دیسه ای از زروان (کرونوسه داس بر دست) خداوندگار مرگ و زمان ابدی میباشد (این تیکه رو برای علاقه خودم به فیلسوف مورد علاقم اسپینوزا نوشتم) عدد 13 هم سمبل ترقی به شمار می رود و هم سمبل ور شکستگی زیرا قدرت فراوانی دارد و اگر اشتباه استفاده شود فاجعه آفرین خواهد شد (این قسمت خیلی مهمه پس نکیم نحسه بگید قدرتمنده و طرز استفادش رو بلد نیستیم این خیلی شگفت آورده) نمادی که بالا به اون اشاره کردیم از نظر تاریخی نماد سده ی 12 میلادی است که از وقایع مهم اون دوره همون طور که میدونیم جنگ های صلیبی متعدد پیروزی مسلمانان ظهور چنگیز خان حملات مغول ها به شرق تا غرب جهان متمدن (که از دیده من بیشتر برای تمدن ایرانی که بسیار در دوره ی ترقی بود ویرانی به بار آورد ولی تا اونجایی که می دونم باعث پیشرفت و توسعه ی تمدن هندی شد) از این ها بگذریم این مقاله رو برای دوست عزیز سوسک نوشتم که اعتقاد راسخی به نحس بودن عدد 13 داشت در صورتی که شاید ما فراموش کردیم که در تمدن کهن ما تمدن با شکوه آریایی این عدد مقدس و قدرتمند بوده پس اونهایی که از عدد 13 میترسند باید بهشون بگم حداقل بهتره ما ایرانی ها از این عدد نترسیم شاید هنوز جادوی کهنی که اجداد ما بر روی قدرت این عدد مقدس مبنی بر نداشتن تاثیر قدرت منفی اون بر ما و مزیت استفاده از نیروی مثبت اون بر روی ما باقی مونده باشه.....

=====
منابع: سایت فارسی bbc

روزنامه همشهری

و سایت های دیگه مانند:

<http://www.jadoogaran.org/modules/news>

<http://www.hamshahri.org/hamnews/1379/791011/elmif.htm>